కథా కౌముది

ఇసుకలో పడవ

కె. విరాజ్

. ఒక్కొక్కటిగా దీపాలు వెలిగి బయట ఆవరణంతా కాంతివంతం కావడం చూస్తూ వంశీ మాటలు వింటున్నాడు హరి. పోర్టికోలో ఆగిన ఆటోలోంచి ఇద్దరు అమ్మాయిలు దిగారు. రెస్టారెంట్ కిటికీ అద్దంలోంచి వాళ్లని చూసిన వంశీ వెంటనే లేచి బయటకువెళ్లాడు.

కూర్చున్న మూలటేబుల్ దగ్గర్నుంచి చుట్టూచూశాడు హరి. ఊరికి బయటగా ఉన్న విశాలమైన రెస్టారెంట్లో పెద్దగా జనం లేరు. ప్రేమికుల్లాంటివాళ్లు రెండు చోట్ల, అయిదారుమందితో ఒక కుటుంబం ఒకచోట ఉన్నారంతే. ఒకవైపు గోడకు తగిలించిన ఫ్యూచరిస్టిక్ పెయింటింగ్ వర్తమానంకోసం విసుగ్గా ఎదురుచూస్తున్నట్టుంది. మరోగోడకున్న రాజస్థాని క్లాసికల్ చిత్రంలోని గడ్డిమోపులు మోస్తున్నదంపతులు హాల్లోని ప్రేమజంటలవైపు జాలిగా చూస్తున్నారు.

'ఏమీ చెప్పకుండా ఇంతదూరం పట్టుకొచ్చాడు వంశీ. ఏదో వుంది. కాస్సేపట్లో సస్పెన్స్ విడుతుంది. ఆ విడగొట్టే వాళ్లెవరో ఇప్పుడే వచ్చినట్టున్నారు' అనుకున్నాడు.

వంశీ వాళ్లను టేబుల్ దగ్గరికి తీసుకొచ్చాడు. “ఈమె హెలీనా, తను సువర్చల. మన కాలేజీనే ఫోర్తియర్ యీసీయీ” అని పరిచయం చేశాడు. హెలీనామీదినుంచి కష్టపడి చూపులు తిప్పుకుని సువర్చల వైపు తిరిగాడు హరి. ఇద్దరూ చేతులుకలిపారు, హెలీనా చెయ్యి మృదువుగా చల్లగా వుంది.

హరి లేచి, సస్పెన్స్ తాలూకూ ఒత్తిడిని చలనంగామార్చి, జపనీస్ స్టైల్ లో ముందుకువొంగి “హాయ్, అయామ్ హరి, ఫైనల్ ఎంటెక్ మెకానికల్, వంశీ క్లాస్ మేట్ కమ్ రూమ్మేట్. వంశీ బయట చెప్పేవుంటాడు” అన్నాడు. అందరూ నవ్వుతూ కూర్చున్నారు. వాళ్లు ముగ్గురూ మెనుకార్డు'ను చూస్తూ చర్చించుకుంటున్నారు. వంశీ అటెన్షన్ అంతా హెలీనా మీదేవుంది.

'విషయమేమిటో రూముకెళ్లాకగానీ చెప్పడు వంశీ' అనుకుంటూ ఇద్దర్నీ పరిశీలనగా చూశాడు హరి. హెలీనా సన్నగా, పొడవుగా, లేతఎరుపు తెలుపూ కలసినరంగులో నాజూగ్గా ఉంది. ముంగురులతోసహా తీర్చిదిద్దిన గాంధారబుద్ధుడి మొహంలాగా ప్రశాంతంగాఉంది మొహం. పెయింటర్ కంటే లైన్ డ్రాయింగ్ వేసేవాడి డిలైట్. లేత నీలంరంగు దుపట్టా గుండ్రటిమడతలు రోమన్ అప్పర్ గార్మెంటులాగా కాంసెంట్రిక్ వలయాలుగా తిరిగి మెడనుంచి కిందికి వ్యాపించాయి. భృకుటి పైన సిమ్మెట్రికల్ గా అమరిన చిన్న నీలపుబొట్టు. మేకప్ బొత్తిగా లేకపోయినా చూసేకొద్దీ ఇంకా చూడాలనిపించే మొహం.

'ప్లేటో 'విశ్వలయ'ను మనిషికాపాదించి, కొలతలు నిర్ణయించి, మనిషి అందానికి మనిషే ప్రమాణాలేర్పరచుకున్నా, ఆ అందానికి అదే మనిషిని అచేతనుణ్ణి చేసే శక్తివుండడం వింతే. ఆదిమమానవుల్లో అందానికి గుర్తింపు ఉండేదా లేదా అన్నది ఏ శాస్త్రవేత్తా చెప్పినట్టులేదు'

అనుకున్నాడు హరి. ఇదివరకే ఎక్కడో చూసినట్టుంది. చలనచిత్రపు నిశ్చల ఫ్రేముల్లాగా ఇప్పటికిప్పుడే అనేకసార్లు చూసినందువల్ల ఏర్పడిన 'డి–జావు' కాదుగదా' అనుకున్నాడు.

సువర్చలది పెద్ద యెర్రని ఫ్యాషన్ బొట్టుతో వెడల్పాటి మొహం. అందాన్ని మెరుగుపెట్టేవిధంగా కొద్దిపాటి అలంకారంతో స్టైలిష్ గా ఉంది. 'ఇప్పటి యుత్ దృష్టి పరంగా 'బాగున్నట్టే' లెక్క' అనుకున్నాడు.

మెనూ తేలి ఆర్డర్ వెళ్లింది. క్యాంపస్ విషయాలు, చదువులు, సాహిత్యం, భవిష్యత్తు కెరీర్ లాంటివన్నీ ఇష్టాగోష్టిగా మాట్లాడుకుంటూ డిన్నర్ పూర్తిచేశారు. తరువాత వాళ్లని ఆటో ఎక్కించి బై చెప్పి వంశీ, హరి రూముకి చేరారు.

రాత్రి పడుకున్న తరువాత సంభాషణ మొదలెట్టాడు హరి.

"యేంటి కథ, అందానికి పడిపోయావా. మనకాలేజీలోనే మీవాళ్లలోకూడా అందమైన వాళ్లున్నారుగా. అందంకంటే యెక్కువేదో వున్నట్టుంది ఆమెలో. అదేంటో తెలీటం లేదు. అయినా 'హెలీనా' అంటే మనమతంకాదుగా. అందులోనూ నువ్వు" అన్నాడు నవ్వుతూ.

"అందుకే నిర్ణయం తీసుకోవడానికి చాలా కాలం పట్టింది" సాలోచనగా అన్నాడు వంశీ

"నిర్ణయం తీసుకున్నట్టేగా, కాకపోతే యివాళ నాకు చూపించవు. లవ్ అట్ ఫస్ట్ సైటా, ఎన్నాళ్లకిందట? ఆర్నెల్లయుంటుందా? మర్చిపోయావుగాని సువర్చల మీచుట్టాలమ్మాయని యిదివరకోసారి పరిచయంచేశావు. తన హెల్ప్ తీసుకున్నావా?" అడిగాడు హరి

అన్నిటికీ తలవూపాక "అందమొకటే కాదు, మరొకటికూడా వుంది" అన్నాడు వంశీ.

"యింకేవీ అక్కర్లేదు, ఆ గ్రేస్ చాలు, చూస్తూ బతికెయ్యచ్చు. ఆర్నెల్లనుంచి నీలో మార్పు గమనిస్తున్నానుగానీ 'ప్రేమ'నుకోలేదు. అసలే నీ సామాజిక బ్యాక్ గ్రౌండ్ చాలా స్ట్రాంగ్. అంతే కాదు, ఈమెకు బొత్తిగా వ్యతిరేకం. గందరగోళమైపోతుంది. ఆలోచించావా?"

"నిజమే, చాలెంజ్ చాలా పెద్దది. అందుకే మొదటగా యిక్కడి ఎంకరెంబెన్సెస్ చాలావరకూ తగ్గించుకున్నాను. అసలుకథ యింకా ముందుంది"

"అందంకాకమరొకటుందన్నావు, యేంటది?" అడిగాడు హరి

వంశీనుంచి సమాధానంలేదు. ఏదో అలోచిస్తూ కళ్లుమూసుకునివున్నాడు.

బదులుగా కిటికీలోంచి చల్లనిగాలి వీచింది. ఇంటిముందున్న పున్నాగచెట్టు కొమ్మకదిలి వదలిన పూలపరిమళం గాలితోపాటు వచ్చి గదంతా నిండిపోయింది.

తెల్లవారుఝామున మెలుకువ వచ్చింది హరికి. రాత్రి నిద్రలో బ్రైన్ లో సెర్చ్ ఇంజన్ పనిచేసినట్టుగా, హఠాత్తుగా వాళ్లు హెలీనాని మొదటిసారి ఎప్పుడుచూశారో గుర్తొచ్చింది.

అది పోయినేడాది చివర్లో 'కాలేజీ డే' ఉత్సవాలు జరుతున్న సమయం. ఆసాయంత్రం ఆడిటోరియమంతా ఒకటే గోలగావుంది. ప్రేక్షకుల్లో జీవితంపట్ల ఆశావహులు ఎక్కువుండడంవల్ల అంతకుముందు వేసిన ట్రాజెడిడ్రామా నచ్చలేదు. బిటెక్ ఫైనలియర్ స్టూడెంట్స్ కొందరు వెనకచేరి అదేపనిగా అరిచి, ఈలలువేసి దాన్ని చివరిభాగం చేరకుండానే తెరదింపించేశారు. తరువాతి ప్రోగ్రామ్ ఇంకా మొదలవలేదు. స్టాప్ గ్యాప్ లో తెరవెనుక ఎవరో కొత్తగాయకుడు భయంభయంగా పాటపాడుతున్నాడు. రాత్రిభోజనాల సమయం కావడంతో అక్కడక్కడా కొంతమంది లేచి వెళ్లిపోతున్నారు.

లెక్చరర్లు, ఎంటెక్ వాళ్లుండే ముందువరసల్లో అంత అల్లరిగాలేదు. అక్కడ కూర్చున్న హరి గంటనుంచి వంశీ కోసం చూస్తున్నాడు. వంశీ మెకానికల్ బ్లాక్ వెనక తోటలో తన ఒక సంఘానికి చెందిన స్టూడెంట్స్ అనధికారిక మీటింగ్ కి వెళ్లాడు. ఇలాంటప్పుడే వివిధ సంఘాలకు చెందిన లీడర్లంతా క్యాంపస్ లో నిర్దేశిత స్థలాల్లో తమ సభ్యులతో మీటింగులు పెట్టుకుంటారు.

కాలేజీనిండా సంఘాలే. కులం, మతం, ప్రాంతం, భాష, అభిరుచులు, ఇంజనీరింగ్ బ్రాంచి, సీనియారిటి వీటినిబట్టి సంఘాలేర్పడి ఉంటాయి. సంఘాలమధ్య పూర్తి అడ్డుగోడలేమీ ఉండవు. మీటింగు దేనిగురించి అనేదాన్నిబట్టి సభ్యులు కలుస్తూంటారు, విడిపోతూంటారు. ఎవరి అజెండా వాళ్లదే. క్యాంపస్ విషయాల్లో పెత్తనంకోసం సంఘాలమధ్య నిరంతరపోరాటం జరుగుతూంటుంది. వీలైనంతవరకూ గొడవలురాకుండా చూసుకుంటారు. గొడవలొచ్చినప్పుడు గొడవనుబట్టి చీలిపోతూంటారు. ఒకవిధమైన ఆటవికన్యాయం నడుస్తూంటుంది. 'నాగరికత పెరిగేకొద్దీ మనిషి తన ఉనికిని అనేకరంగుల్లో పెంచుకుంటున్నాడా' అని ఆశ్చర్యపోయేవాడు హరి.

హ్యాండ్సంగావుండే వంశీ కాలేజీలో ఒక సంప్రదాయవర్గానికి ముఖ్యమైన నాయకుడు. క్యాంపస్లో చాలావరకు అతనివర్గందే పెత్తనం. అతనికి నాయకత్వం వారసత్వంగా వచ్చింది. అతని తండ్రి వందమైళ్ల దూరంలోవున్నవాళ్లవూర్లో స్థానిక నాయకుడు. ఆ చుట్టుపక్కల మోతుబరులంతా వాళ్లచుట్టాలే. అన్న హైదరాబాదులో, బావగారు బెంగుళూర్లోనూ వ్యాపారాలు నడిపిస్తున్నారు. వాళ్లంతా గొప్ప సంప్రదాయవాదులు, గుళ్లూ గోపురాలకు ధర్మకర్తలు, సాంస్కృతిక సంఘాలకు పోషకులు. 'ధర్మాన్ని రక్షించు అది నిన్ను రక్షిస్తుంది' అని నమ్మేవాళ్లు. అభిజాత్యపు అహంకంటే నమ్మినదానిపట్ల నిబద్ధతవల్లే నాయకత్వపు బాధ్యతలు మోసేవాడు వంశీ. అతని వర్గం కాకపోయినా, ఒకే వూరివాడై చిన్నప్పట్నుంచి క్లాస్ మేట్ కావడంవల్ల హరి ఒక్కడే వంశీకి ఆత్మీయస్నేహితుడు, రూమ్మేట్. కుటుంబనేపథ్యం, అభిరుచి వేరవడంవల్ల హరి ఈ సంఘాల విషయాల్లో తలదూర్చడు.

హరి ఆలోచనల్లో మునిగివుండగానే వంశీ వచ్చాడు. కొంచెం అసహనంగా ఉన్నాడు. 'ఈసారి వంశీకి అతని వర్గంవాళ్లు క్లిష్టమైన బాధ్యతలే అప్పగించినట్టున్నారు' అనుకున్నాడు హరి.

స్టేజిమీద తెరలేచి తదుపరి కార్యక్రమం మొదలైంది. వెనకనుంచి వస్తున్న లలితగీతానికి అనుగుణంగా నలుగురమ్మాయిల బృందం సెమిక్లాసికల్ డ్యాన్సు చేస్తోంది. మధ్యలో ఒక పెద్ద దీపపుసెమ్మె వెలుగుతోంది. నలుగురూ జరీఅంచు తెల్లచీరలు కట్టుకుని నాట్యంచేస్తూ నిదానంగా సెమ్మెచుట్టూ తిరుగుతున్నారు. సంప్రదాయనృత్యం కాబట్టి గౌరవ సూచకంగా ప్రేక్షకులు గోలచెయ్యకుండా మాటల్లో మునిగిపోయారు. ఏదో అడుగుతూన్న హరికి వంశీ నుంచి సమాధానం లేకపోయేసరికి పక్కకి తిరిగి అతనివైపు చూశాడు. వంశీ దీక్షగా డ్యాన్స్ నే చూస్తున్నాడు. అతని దృష్టి ఆ నలుగురిలో ఒకరి మీదే ఉంది. ఆ అమ్మాయి తెల్లగా నాజూగ్గా ఉంది, నాట్యంలో భాగంగా అప్పుడప్పుడూ చిన్నగా అందంగా నవ్వుతోంది.

"ఆ కుడివైపు అమ్మాయిని చూడు, మిగతా ముగ్గర్తో పోలుస్తే ఆమె భంగిమల్లో చక్కగా వొదిగిపోతోంది" అన్నాడు వంశీ ఆమెనే చూస్తూ.

"అంతేకాదు, ఆ అమ్మాయి మిగతావాళ్లకంటే అందంగా ఉంది" అన్నాడు హరి నవ్వుతూ.

డ్యాన్స్ అయిన వెంటనే వంశీ లేచి వేగంగానడుస్తూ స్టేజి వెనకతలుపువైపు వెళ్లిపోయాడు. ఓ పావుగంట చూసి హరికూడా లేచి బయటికినడిచాడు. అప్పుడే వంశీ కాలేజి కల్చరల్ సెక్రటరి ప్రొఫెసర్ నాగేశ్వరావుతో మాట్లాడుతూ గ్రీన్ రూమ్ లోంచి బయటికొస్తున్నాడు. వెనక డ్యాన్స్ చేసిన నలుగురమ్మాయిలు డ్రెస్సులు మార్చుకుని వస్తున్నారు. కానీ వాళ్లతో 'ప్రభు' కూడా ఉన్నాడు. అతనికి వంశీకి బద్ధవైరం.

ఆరోజు వంశీ చూసింది హెలీనానే అని హరికి హఠాత్తుగా అర్థమయ్యింది. ఆర్నెల్ల తర్వాత ఇప్పుడు వంశీ, హెలీనాలలు ప్రేమలో వున్నారని తెలుస్తోంది. క్యాంపస్ లో, బయటా ఇలాంటి సంఘధిక్కారచర్యలను తీవ్రంగా వ్యతిరేకించే వంశీ తన స్వంతవిషయంలో ఈ నిర్ణయం తీసుకోవడం హరికి ఆశ్చర్యంగా అనిపించింది. అందుకే అంత రహస్యంగా ఉంచాడు కాబోలనుకున్నాడు. 'పైమెరుగులకు ఆకర్షింపబడే బలహీనుడు కాదు వంశీ, సంప్రదాయనమ్మకాల పట్ల గట్టి నిబద్ధతవున్నవాడు. ఐనా ఆమె అందానిది పైచేయి అయ్యిందా? లోపల్లోపల అతను చాలా ఘర్షణపడివుండాలి' అనుకున్నాడు హరి.

ఇలాంటిది ఊహించలేక పోయినా ఈ ఆర్నెల్లలో వంశీలో చాలా మార్పురావడం హరి గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. క్యాంపస్ లో తన వర్గ, మతసంబంధమైన కార్యకలాపాలను బాగా తగ్గించుకున్నాడు. నాయకత్వ బాధ్యతలనుంచీ తప్పించుకున్నాడు. ఒక్కడే ఎక్కడెక్కడికో వెళ్లొస్తున్నాడు. చివరికి నెలకిందట హాస్టల్ వదిలేసి ఊళ్లో రూము తీసుకుని హరినికూడా లాక్కొచ్చాడు. అప్పటివరకూ చదువుతున్న అన్నిమతాల వేదాంతగ్రంథాలన్నీ ఒక అట్టపెట్టెలో పెట్టి అటకమీదకి ఎక్కించాడు. చదువుమీద, ఉద్యోగప్రయత్నాలమీద శ్రద్ధ పెంచాడు. క్యాంపస్ సెలెక్షన్స్ లో ఒకటి, చెన్నైలో రెండు ఇంటర్వ్యూలు అటెండయ్యాడు. నిజానికి వంశీకి ఉద్యోగం చేయాల్సిన అవసరమే లేదు. వీటన్నిటికీ ఏవో కారణాలు అందరికీ చెప్పాడు.

హెలీనా అసలు కారణమని హరికి ఇప్పుడు తెలుస్తోంది. 'క్రిస్టఫర్ మార్లో వర్ణించిన వెయ్యి నౌకలను యుద్ధానికి దించిన 'హెలెన్ ఆఫ్ ట్రాయ్' వదనారవిందం ఆమెది. ఐనా వంశీలాంటి యుద్ధపిపాసిని శాంతచిత్తుడిగా మార్చిందంటే, ఆమె చిత్తం యుద్ధనౌకలకు అనుమతివ్వని శాంతసముద్రమయ్యుండాలి' అనుకున్నాడు.

★ ★ ★

పరీక్షలు మూడునెల్లున్నాయనగా అనుకోకుండా వంశీ చెల్లెలు లత పెళ్లి కుదిరింది. ఎన్నారై డాక్టరు సంబంధం. పెళ్లి రెండువారాలుందనగా వంశీ వాళ్లవూరు బయల్దేరాడు. సెండాఫ్ ఇవ్వడానికి హరి రైల్వేస్టేషన్ కెళ్లాడు. రైలుకోసం ఎదురుచూస్తూ ఒక మూల బెంచిమీద కూర్చున్నారు.

"లత పెళ్లైపోతే ఇక నువ్వే మిగుల్తావు. ఆరకంగా నీకు కొంత వెసలుబాటే. యిప్పుడు మీ అమ్మకేమైనా హెలీనా విషయం చెబుతావా" అనడిగాడు హరి

"పెళ్లైపోయాక చూడాలి" అని బదులిచ్చాడు వంశీ

“నీకు వుద్యోగమొచ్చాక మీపెళ్లనుకుంటున్నారా, యింతకూ హెలీనాకు యెప్పుడు ప్రొపోస్ చేశావు?”

“ఆమధ్యనొకసారి రెండ్రోజులు 'రిషివ్యాలి' వెళ్లొచ్చాను గుర్తుందా. తనక్కడే చదివింది, యేదో సర్టిఫికెట్ తెచ్చుకోవడానికి వెళ్తుంటే నేనూ వెళ్లాను. అక్కడే, పచ్చటి ఆ పరిసరాల్లో నా ప్రేమసంగతి చెప్పాను”

"మీ డాడీవాళ్లు కాంప్రమైజయ్యేది యిప్పట్లో జరగదేమో. మీ అమ్మకూ కష్టమే, వాళ్లకు మీకూ అన్నిట్లోనూ తేడాయే. అసలే అమ్మకుపూజలెక్కువ"

"హెలీనా వాళ్లమ్మ బుద్దిస్ట్, నాన్న చాలాకాలం రిషివ్యాలిలో ఉన్నారు. వాళ్లది మతాంతర వివాహం, అదికాదు అసలు విషయం" అని ఇంకా ఏదో చెప్పబోయేంతలో ప్లాట్ ఫాం చివర ప్రవేశిస్తున్న రైలు కనబడింది. వంశీ లేచి నిలబడ్డాడు. “తరువాత మాట్లాడదాం. నువ్వు నాల్రోజులు ముందుగా రా, అమ్మ గట్టిగా చెప్పమంది. నాక్కూడా నీతోడవసరం" అన్నాడు రైలువైపు కదులుతూ.

వారం తర్వాత హరికి పోస్టులో లత పెళ్లి శుభలేఖలు రెండు వచ్చాయి. ఒకటి హెలీనా వాళ్లకి. 'వాళ్లు రారనుకో, అయినా పర్సనల్ గా ఇంటికెళ్లి యివ్వు' అని ఫోన్లో హరికి చెప్పాడు వంశీ. మొదటిసారిగా వాళ్లింటికి వెళ్తున్నానని ఏదైనా గిఫ్ట్ తీసుకెళ్తే బావుంటుందని బాగా అలోచించి ప్రేయర్ రూములో కొవ్వొత్తులు వెలిగించే కంచు స్టాండు కొని పట్టుకెళ్లాడు హరి.

హరి ముందుగానే ఫోన్ చేసి వెళ్లడంతో హెలీనా కుటుంబసభ్యులంతా అతన్ని ఆదరంగా అహ్వానించి డిన్నర్ కి ఉండిపోవడానికి అతన్ని ఒప్పించారు. అందరూ కాస్సేపు హాల్లో కూర్చొని మాట్లాడుకున్నారు. తను తెచ్చిన క్యాండిల్ స్టాండ్ ని ప్యాకింగ్ తెరిచి వాళ్లనాన్న చేతిలో ఉంచి “మీరు ప్రేయర్ చేసుకునేప్పుడు వెలిగించుకోవడానికి బావుంటుందని” అన్నాడు హరి. వాళ్లంతా చిరునవ్వుతో ఒకసారి ఒకరివైపు ఒకరు చూసుకున్నారు.

అతను గిఫ్ట్ ఇవ్వడంపట్ల నొచ్చుకుంటూనే "చక్కటి పూలడిజైనుతో చాలా అందంగా ఉంది, దీన్ని యెక్కడుంచాలో చూద్దాం" అని వాళ్ల నాన్న దాన్ని హాల్లో టేబుల్ మీద పెట్టాడు.

వాళ్లింట్లో అందరూ స్నేహితుల్లాగా సరదాగా ఉండడం కనిపించింది. చిన్న మధ్యతరగతి మందువాఇల్లు. మందువాలో పూలకుండీలు అందంగా అమర్చివున్నాయి. హెలీనా, ఆమె తమ్ముడు అతనికి ఇల్లూ, చుట్టూవున్న పూలతోట చూపించారు. గోడలకు మానవ మూలాల్ని సూచించే ఎత్నిక్ పెయింటింగులు, మూలల్లో మట్టిబొమ్మలూ ఉన్నాయి. ఒకరూమంతా పుస్తకాల బీరువాలతో నిండివుంది. వాళ్లింట్లో ఎక్కడా పూజగది, దేవుని బొమ్మలు, విగ్రహాలు, మతసంబంధమైన చిహ్నాలుగాని లేకపోవడం హరి ఆలస్యంగా గమనించి ఆశ్చర్యపోయాడు. అలాగని వీటిని వ్యతిరేకించేవికూడా ఏవీ లేవు. అతనికనేక సందేహాలు కలిగాయి. 'తరువాత వంశీనడగా'లనుకున్నాడు.

భోజనంచేసాక సెలవుతీసుకుని రూముకువెళ్లాడు. వాళ్లిల్లు, ఇంట్లో మనుషులు తను అప్పటివరకూ చూసిన కుటుంబాలకంటే ఏదో భిన్నంగా ఉన్నట్టు అనిపించింది. తనని వంశీ స్నేహితుడిగా కాక 'హరి'గానే వాళ్లు గౌరవించడం గమనించాడు. తనలో ఎప్పుడూ ఉండే అభద్రత, అలజడుల సవ్వడి తనకు తెలియకుండానే మాయమై చాలాసేపు మనసంతా తేలికైన అనుభూతి కలిగింది హరికి.

★ ★ ★

అనుకున్నట్టుగానే లత పెళ్లికి నాలుగురోజులు ముందే వెళ్లాడు హరి. పెళ్లి గ్రాండ్ గా, హడావుడిగా జరిగింది. వంశీ వీలైనంతవరకూ వాళ్ల చుట్టాల్తో ఎవరితోనూ కలవకుండా మౌనంగా పనుల్లో నిమగ్నంకావడం హరి గమనించాడు. 'పాపం కుర్రాడికి వొకపక్క దగ్గర్లో పరీక్షలు' అని వాళ్లమ్మ నాలుగైదుసార్లు ఎవరితోనో చెప్పడం హరికి వినిపించింది.

పెళ్లికార్యక్రమాలన్నీముగిసి లత వెళ్లిపోయాక ఒక సాయంత్రం వంశీ, హరి వాళ్లవూరికి దగ్గర్లో ఉన్న నదివొడ్డుకు వెళ్లి గట్టుమీద కూర్చున్నారు. అది వాళ్లకు చిన్నప్పట్నుంచీవున్న అలవాటు. నదిలో నీళ్లు బాగావున్నప్పుడు వాళ్లు నౌకవిహారానికి కూడా వెళ్తుండేవాళ్లు. నది వెడల్పు తక్కువ, ఎత్తైన గట్లు. నీళ్లు సన్నటిపాయగా పారుతున్నాయి. గట్టుదగ్గరగా ఒక పడవ ఇసుకలో కూరుకుని నిలబడివుంది.

"ముందుచూపుతో బంధాలు కొన్ని బాగానే తెగ్గొట్టుకున్నట్టున్నావు, చుట్టాల్తో సరిగ్గా మాట్లాడలేదని నీమీద ఫిర్యాదులు చాలా వచ్చాయి... హెలీనా విషయం యింకా అమ్మతో చెప్పినట్టులేదుగా" అన్నాడు హరి.

"అమ్మ అలసిపోయివుంది. చెల్లిని మిస్సవుతోంది. నాక్కూడా మూడ్ బాగాలేదు. వో పదిరోజుల తర్వాత మళ్లీవస్తాను" అన్నాడు వంశీ నిదానంగా

"అంత చక్కగావున్న అమ్మాయి దొరికితే మతాంతర వివాహం యెవరైనా చేసుకుంటారు. అందులో నీగొప్పేదో వుందని మురిసిపోకు. మరి అటువైపు కూడా హెలీనాను తయారుచేస్తున్నావా. ఆమె కొంత అడ్జస్ట్ అయినా మీయింట్లో ట్రోజన్ ఘర్షణ తగ్గుతుంది కదా"

"ఆమెనేమీ తయారుచెయ్యక్కర్లేదు. నీకు చెప్పలేదు, అసలు మా పరిచయమే చేదుగా జరిగింది. నేను మొదటగా ఆడిటోరియమ్ వెనక ఆమెను కలిసి అభినందించినప్పుడు అక్కడ ప్రభు వున్నాడు. సహజంగానే నేను అతనివర్గానికి చెందిన అమ్మాయితో మట్లాడ్డం అతనికి నచ్చలేదు. అది మన క్యాంపస్ సంప్రదాయం కదా. అతను నన్ను నెగెటివ్ గా ఆమెకు పరిచయం చేసాడు. యిక ఆమెతో మాట్లాడ్డం అదే ఆఖరనుకున్నాను"

"యింటెరెస్టింగ్. ఆ తరువాత నువ్వు చాలాకష్టపడి ఆమెను ప్రసన్నం చేసుకునుండాలే?

"కొంచెం అదృష్టంకూడా కలిసొచ్చింది. వొకరోజు నేను మా కజిన్ కూతుర్ని రిషివ్యాలి స్కూల్లో చేర్చడానికి వెళ్లాను. అదేరోజు తనూ అక్కడ చదువుతున్న తమ్ముణ్ణి చూడ్డానికొచ్చి కనపడింది. నేనామెను చూసికూడా చూడనట్టుంటే ఆమే పలకరించింది. నాకాశ్చర్యమైంది.

తిరిగి వచ్చేప్పుడు అనుకోకుండా తిరుపతివరకు వొకే రైల్లో మాట్లాడుకుంటూ వచ్చాం. నాకింకా అనుమానం తీరక ప్రభుగురించి అడిగాను. ప్రభు నాగురించి వ్యతిరేకంగా చెప్పడం నిజమేనని, యింకా కొంతమందికూడా అలాగే చెప్పారని చెప్పింది.

"తను నమ్మలేదని చెప్పిందా?" అడిగాడు హరి.

"లేదు, అదే చిత్రం. నా వర్గనాయకత్వం, వాళ్లపట్ల నా వ్యతిరేకత అన్నీ తెలుసని, ఐతే అవన్నీ నాసమస్యలని, ఆ సమాచారాన్ని తను నిరంతరం మోసే అవసరం లేదనీ చెప్పింది. అలాగే ప్రవర్తించింది కూడా" చెప్పాడు వంశీ.

"ఆ క్షణంలోనే నీకు జ్ఞానోదయం, ప్రేమ రెండూ కలిగుండాలి"

"మొదట లజ్జ, ఆపైన ఆ రెండూ కలిగాయి. ఆతరువాత వాళ్లగురించి తెలుసుకున్నాను. హెలీనావాళ్లేమతమూ పాటించరు. ఆచారాలసలే వుండవు. పద్దతులుకూడా స్వచ్ఛందంగా వుంటాయి. నువ్వు గమనించేవుంటావు"

"నిజమే. వాళ్లంటే వింతమనుషులనుకుందాం. మరి యీ నమ్మకాలు, ఆచారాలు, సిద్ధాంతాలు యివేవీ లేకుండా మనిషి బతగ్గలడంటావా?"

"అసలు మనిషి బతకడానికి అవన్నీ అవసరమా?' అంటారు వాళ్లు. మొదటిసారి వాళ్లింటికెళ్లినప్పుడు అసలలావుండొచ్చా అని నాక్కూడా ఆశ్చర్యమైంది. రోజువారి పనులు మినహాయిస్తే మిగతా టైమంతా చాలా సింపుల్ గా తమకు నచ్చినట్టుగా వుంటారు. యేపనైనా యిష్టంగా, శాంతంగా చేసుకుంటారు. యెప్పటికప్పుడు సహజవిచక్షణ తప్ప, తలలో యేబరువూ మోస్తున్నట్టు కనబడరు"

"పవిత్రమనబడే జ్ఞానాన్ని మనుషులమీద రకరకాలుగా రుద్దకముందు, ప్రాచీనప్రపంచంలో మనుషులు యిలా సహజంగా వుండేవారని యెక్కడో చదివాను. అప్పుడది నమ్మశక్యంగా అనిపించలేదు. యిప్పుడు ప్రత్యక్షంగా చూసినా నమ్మలేకపోతున్నా"

"హెలీనా అందం మొదట్లో నన్ను ఆకట్టుకున్నమాట నిజమే. నేను తనతో ప్రేమలో పడడానికి తన చక్కదనం వొక్కటే కారణం కాదు. ఆమెను మొదట స్టేజిమీద చూసినప్పుడు యింత స్వచ్ఛంగా యెవరైనా నవ్వగలరా అని ఆశ్చర్యపోయాను. కానీ తనతో పరిచయం పెరిగినకొద్దీ తన వ్యక్తిత్వంలోని సరళత నన్ను పునాదులతోసహా పూర్తిగా కదిలించింది"

"కదలిపోతిని, కరిగిపోతిని, కానరాకే కలసిపోతిని అన్నాడు శ్రీశ్రీ" అని నవ్వాడు హరి

"హెలీనా మానసికస్వేచ్ఛ దగ్గర్నుంచీ చూసినకొద్దీ నాచుట్టువున్న ఊబిలో నేనెంత లోతుగా కూరుకుపోయానో, అనవసరమైన బరువు యెంతమోస్తున్నానో అర్థమైంది. ఆర్నెల్లనుంచీ ప్రయత్నిస్తూంటే సగం బయటికొచ్చానేమో. అసలు మనుషులంతా అలావుంటే యీ ప్రపంచం యెంతబావుంటుందా అనిపిస్తుంది" అన్నాడు వంశీ.

"ఆ చైతన్యం మనిషియొక్క సుదూరస్వప్నం. ఐనా నీలో మార్పు యిలాంటిదని అస్సలు వూహించలేకపోయాను" అన్నాడు హరి.

వంశీ గడ్డంకింద చేతులు పెట్టుకుని ఇసుకలో కూరుకునిపోయిన పడవనే చూస్తున్నాడు. "యీ పడవమీద మనకొక అడ్వెంచర్ అయ్యింది గుర్తుందా?" అని అడిగాడు.

"యెందుకు గుర్తులేదూ... ఆరోజు వెన్నెలరాత్రి యిలా ఇసుకలోకూరుకున్న పడవమీదే చెరోవైపు కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకుంటూ అలాగే నిద్రపోయాం. అర్ధరాత్రి మెలుకువొచ్చి చూస్తే పడవ నదిలో దిగువనెక్కడో నీళ్లపై తేలుతూవుంది. రాత్రెప్పుడో వరదనీరొచ్చి పడవను యిసుకలోంచి నీళ్లల్లోకిలాగేసింది. యెలాగో వొడ్డుకి చేర్చి గట్టెక్కి చాలాదూరం నడుచుకుంటూ వచ్చాం. కానీ గొప్ప అనుభవం" అన్నాడు హరి నవ్వుతూ.

"పడవకు ఎప్పుడూ నీళ్లలోనే తేలుతూవుండడమే సహజం లక్షణం, ఇసుకలో కూరుకుపోయివుండడం కాదు. గతంలో కూరుకుపోకుండా వర్తమానంలో తేలుతూ హాయిగా గడపడం మనిషి లక్షణం. అప్పుడప్పుడూ వరదలు మన కళ్లు తెరిపిస్తూంటాయి" అన్నాడు వంశీ చిన్నగా నవ్వి

"అయితే హెలీనా సౌందర్యపువరద నీ కళ్లు తెరిపించిందంటావు" అన్నాడు హరి లేచి నిలబడి పెద్దగా నవ్వుతూ.

"ఈ వరదనీరు స్వచ్ఛమైందికూడా" అని నవ్వి వంశీ కూడా లేచాడు.

చంద్రుడు పైకొచ్చాడు. వెన్నెలపెరిగి దారి బాగాకనబడ్డం మొదలైంది.

"పద, ఆలస్యమైంది, మనకోసం చూస్తూంటారు" అని గట్టు దిగాడు హరి.

Click here to share your comments